

[Aksel Larsen.]

„Hans Rasmussen tager fejl, hvis han mener, at socialdemokratiet alene afgør, om det vil samarbejde med socialistisk folkeparti, hvis de to partier tilsammen får rent flertal i folketinget. Socialdemokratiet vil blive drevet fra bastion til bastion af den drevne taktiker Aksel Larsen. Det kommende valgs hovedspørgsmål er ikke, hvordan det går de to store oppositionspartier, for de er ikke i stand til at få flertal. Det afgørende er, om det radikale venstres placering skal svækkes, så Aksel Larsen får en position, som han ikke bør have lov til at få i dansk politik. Hvad enten man har sympati for os eller ikke, er det valgets hovedspørgsmål, og det kan ingen være passiv over for.“

Kun som en sidebemærkning vil jeg sige til den højtærede handelsminister, at det er udtryk for en besynderlig demokratisk opfattelse, når han mener at kunne bestemme, hvem der bør have indflydelse i dansk politik. Det tror jeg han skal lade vælgerne om. Men ellers er jeg sådan set enig med ham i hans vurdering. Det er det, der er valgets hovedspørgsmål.

I øvrigt kan jeg kun få det indtryk af det, jeg har citeret, at den højtærede handelsminister ikke er så begejstret for det radikale landsmøde og for det radikale venstres udsigter, når det, han har at sige i sin afslutningstale, der er møntet på at gå ud til vælgerne, er dette: ærede vælgere, det kan godt være, I ikke kan lide os; det kan godt være, I synes, vi er et dårligt parti; det kan godt være, vi har arbejdet elendigt i regeringen; det kan godt være, I ikke kan fordrage vort program, men stem alligevel på os, for at socialistisk folkeparti ikke sammen med socialdemokratiet skal få flertal i folketinget.

Den højtærede handelsminister har kun et eneste argument for, at vælgerne bør stemme radikalt: socialistforskrækkelse. Intet andet. Jeg ved ikke, om denne negative anbefaling af det radikale venstre er tilstrækkelig til at sikre, at det radikale venstre klarer sig, men jeg tvivler altså i betydelig grad på det. Naturligvis vil vi mødes med det radikale venstre herinde efter et valg; det er vi alle sammen klar over; men det er ganske tydeligt, at den højtærede han-

delsminister regner med, at partiet vil blive noget reduceret, og det er sådan set menneskeligt. Også partierne har deres tid; der er ingen, der har patent på at leve evigt.

Men man forstår altså, at når jeg tillader mig at gå ud fra, at der er chancer for, at vi får et helt andet flertal i folketinget efter et valg, så er det ikke alene, fordi jeg tror noget godt om mit eget parti, men også på grund af den bedømmelse, jeg næsten daglig bliver præsenteret for fra andre partiers dagblade, fra andre politikere og i dette tilfælde fra den højtærede handelsminister.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen brugte megen tid til at læse op af et programudkast, der er udarbejdet af et udvalg i vort parti, og på basis af denne oplæsning talte han en hel del om min og andres fortid og bedyrede sin afsky for samme. Det skal det ærede medlem naturligvis have lov til, og han skal også have lov til at sige som konklusion, at socialistisk folkeparti og dets ledere ikke duer som vejledere af det danske folk. Han skal altså bare lade vælgerne afgøre, om de synes det, for det bliver ikke det ærede medlem hr. K. B. Andersen, der kommer til at bestemme det. Det bliver heller ikke os, og vi forlanger ikke at bestemme det. Vi har ikke sagt, at vi har noget krav på at være vejledere, men vi har vor mening og lægger den frem, og så må vælgerne afgøre det.

Måske skal jeg minde det ærede medlem om, at forud for valget i 1960 havde vi nogle udsendelser i fjernsynet, og da jeg var deroppe til spørgetid, sendte socialdemokratiet den daværende forsvarsminister op for at stille inkvisitoriske spørgsmål til mig. Han gjorde opmærksom på, at jeg havde erkendt en hel del politiske fejl, og ville gerne have at vide, hvordan jeg befandt mig, når jeg havde erkendt politiske fejl, hvortil jeg kun kunne sige, at det syntes jeg ikke der kunne være noget galt i, og at jeg kunne ønske, at andre også ville erkende deres fejl. Men så tilføjede han, at han var noget forbavset, hvis jeg virkelig troede, at jeg på basis af, at jeg havde taget fejl, kunne optræde som vejleder. Dertil kunne jeg kun sige, at det kunne han lade vælgerne afgøre om de syntes. Jeg tvivler ikke om, at baggrunden for hans spørgsmål var, at han håbede på, måske regnede